

Arrest

nr. 169 364 van 8 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 23 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DOMS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 september 2015 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 25 februari 2016 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 01.09.2015 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd :

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt niet dat de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter zijn voldaan. Wat betreft het voorgelegde aanslagbiljet kan er niet worden vastgesteld wiens aanslagbiljet dit is. De eerste bladzijde ontbreekt met de vermelding van de naam en het rijksregister. Voor zover dit alsnog zou kunnen worden uitgeklaard dat het hier wel degelijk om het aanslagbiljet van de referentiepersoon gaat, dient opgemerkt te worden dat het hier het inkomen van het jaar 2013 betreft. Het is niet duidelijk wat de relevantie is van dit document, gezien het te ver in de tijd teruggaat.

Daarnaast worden door de referentiepersoon loonfiches voorgelegd voor de maanden mei, juni en juli 2015 bij Thuisverpleging Lemmens C BVBA. Deze loonfiches kunnen niet in aanmerking worden genomen, gezien uit raadpleging van de RSZ-databank blijkt dat deze tewerkstelling deze maand nog ten einde loopt. Er werd niets meegedeeld over op welk inkomen de referentiepersoon nadien zou terugvallen. Wij kunnen niet aannemen dat de referentiepersoon werkloosheidsuitkering zal krijgen in de plaats en ten bedrage van 120% van het leefloon. Het is immers niet duidelijk of de referentiepersoon al dan niet onvrijwillig werkloos is geworden, voldoende arbeidsdagen heeft gepresteerd overeenkomstig haar leeftijd om werkloosheidsuitkering te kunnen krijgen, edm. Het is uiteraard de bevoegdheid van de RVA om dit te bepalen.

Op basis van de voorgelegde bewijzen heeft onze dienst geen zicht op het huidig netto-inkomen van de referentiepersoon. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij licht het middel toe als volgt:

“6. Aangezien de referentiepersoon nochtans voldoet aan Art. 40ter Vreemdelingenwet;

Dat zij m.b.t. haar vorige job haar opzeg heeft gekregen met een opzeggingstermijn van 10 maanden en 9 weken te beginnen op 15/06/2015 ;

Dat zij vanaf 02/03/2016 bij een nieuwe werkgever aan de slag gaat, zijnde S.F. (...)

Dat verwerende partij hiervan nochtans op de hoogte was gebracht, doch in haar beslissing hiermee geen rekening houdt;

7. Aangezien zij wel degelijk over voldoende en stabiele inkomsten beschikt. Maandelijks zal zij met premies ongeveer € 1.350,00 (netto) verdienen;

Dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en de beslissing dan dient te stoelen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Aan de beslissing dient dan ook een nauwgezette

belangenafweging ten grondslag te liggen. Bovendien mag een beleidsnorm niet automatisch, zonder enig onderzoek, in een individueel geval, worden toegepast;

Dat in casu men kan stellen dat verwerende partij geenszins het zorgvuldigheidsbeginsel heeft gerespecteerd. De beslissing is immers enkel gestoeld op vage veronderstellingen zonder dat enige informatievergadering is gebeurd vanwege verwerende partij;

Dat geen rekening werd gehouden met de nieuwe job van de referentiepersoon. Verwerende partij heeft de aanvraag simpelweg afgewezen op basis van een onzekere toekomstige gebeurtenis, zijnde dat verwerende partij ervan uitging dat zij niet meer zou werken na haar opzeggingstermijn (quod certe non). Terwijl zij op het moment van de aanvraag wel degelijk voldeed aan het criterium van voldoende stabiele en regelmatige inkomsten. De rekeninguittreksels van de laatste drie maanden werden bijgevoegd, doch hiermee werd door verwerende partij helemaal geen rekening gehouden;

Dat door een gebrek aan feitenvergaring, hetgeen men van een zorgvuldig bestuur zou mogen verwachten, de beslissing werd genomen op basis van onvoldoende gegevens zodat men geen zorgvuldige beslissing in concreto kon nemen aangepast aan het individueel geval;

Dat verwerende partij de plicht had de bezorgde informatie nader te onderzoeken, minstens contact op te nemen met de referentiepersoon indien iets onduidelijk was;

Dat zodoende de beslissing dd. 25/02/2016 de beginselen van behoorlijk bestuur schendt, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de hoorplicht;

Dat deze beginselen van behoorlijk bestuur algemene rechtsbeginselen uitmaken in onze rechtsorde, zodat zij een grond tot nietigverklaring vormen;

De beslissing dd. 25/02/2016 dient dan ook vernietigd te worden ingevolge de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur;

8. Aangezien verzoeker ingevolge het bevel om het grondgebied te verlaten van zijn echtgenoot dient te worden gescheiden, hetgeen een inbreuk is op zijn privé- en gezinsleven, cf. Art. 8 EVRM. Dit betreft dan ook het moeilijk te herstellen ernstig nadeel;"

2.2. Verzoeker voert aan dat de referentiepersoon voldoet aan artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aangezien zij vanaf 2 maart 2016 bij een nieuwe werkgever aan de slag ging. Dit element dateert evenwel van na de bestreden beslissing, zodat de verwerende partij er onmogelijk rekening mee kon houden bij het nemen van de bestreden beslissing op 25 februari 2016. Verzoeker baseert zijn betoog volledig op het feit dat de referentiepersoon inmiddels een nieuwe tewerkstelling heeft. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat het de aanvrager van het verblijfsvoordeel toekomt om zich te bekwamen in de procedures die hij instelt en de verwerende partij in te lichten van alle nuttige gegevens ter beoordeling van de aanvraag.

De bestreden beslissing motiveert, met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde bewijsstukken:

- inzake het aanslagbiljet: dit werd onvolledig voorgelegd, het stuk vermeldt niet de naam of het rijksregister van de betrokken persoon en bovendien betreft het enkel de inkomsten uit 2013;
- inzake de loonfiches: de tewerkstelling liep ten einde eind juli 2015, er werd niet medegedeeld op welk inkomen de referentiepersoon zal terugvallen, evenmin werd er informatie gegeven omtrent de omstandigheden van de beëindiging, zodat niet kon bepaald worden in welke mate de referentiepersoon aanspraak kan maken op werkloosheidsuitkeringen.

In de mate verzoeker aanvoert dat geen rekening werd gehouden met een opzeggingstermijn van 10 maanden en 9 weken, blijkt uit de gegevens van het administratief dossier niet dat verzoeker de verwerende partij op de hoogte heeft gebracht van dit element. Zoals hoger reeds gesteld, dient, naar luid van artikel 40ter van de vreemdelingenwet, de Belgische onderdaan aan te tonen dat zij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. De bewijslast rust met andere woorden bij de aanvrager.

Dat zij op 2 maart 2016 bij een nieuwe werkgever kon beginnen, werd evenmin medegedeeld aan het bestuur, dat er dan ook geen rekening mee kon houden. Verzoeker stelt in het middel dat hij in de aanvraag de loonfiches van de laatste drie maanden voorlegde (april-mei-juni 2015). Verzoeker toont niet aan dat hij het bestuur heeft ingelicht van het feit dat er vergoedingen naar aanleiding van de

opzeggingstermijn werden uitbetaald, noch of zijn echtgenote in aanmerking kwam voor werkloosheidsuitkeringen, noch dat zij een nieuwe werkaanbieding had vanaf 2 maart 2016. Verzoeker kan *in casu* de verwerende partij dan ook niet verwijten geen rekening te hebben gehouden met elementen die hij niet heeft aangebracht; het kwam verzoeker nochtans toe zijn aanvraag te staven. Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel, dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden, aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT